

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/374/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812223911
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812223911.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z. K. B. s.r.o., so sídlom A., W. X, IČO: 35 724 803, zastúpeného P. kanceláriou C. K., s.r.o., so sídlom A., W. 5, proti odporkyni Q. F., bytom W., E. E. XA/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne D. na Y. Y. B. S., so sídlom W., N. R. X, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. P. E., so sídlom R., J. K. 5/A, o zaplatenie 295,08 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. decembra 2013, č.k. 9C/47/2013-94, takto

rozhodol:

Odvolačí súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 Eur, na účet advokáta JUDr. P. E., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 10,80 Eur prostredníctvom Daňového úradu A. I., a navrhovateľovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 93,15 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 03.12.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia 295,08 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 23.01.2013 na stranu odporcu vedľajší účastník. Dňa 06.11.2013 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol zastaviť konanie. V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa doručenom súdu prvého stupňa dňa 06.11.2013, preto súd prvého stupňa, vzhľadom na § 96 ods. 1 prvá a druhá veta Občianskeho súdneho poriadku konanie vo veci zastavil. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd prvého stupňa podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného v zmysle § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, vo výške 10,08 Eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 23,24 eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 23,24 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7.81 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za odpor vo výške 23,24 eur

a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 93,15 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 OSP, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Navrhovateľ zároveň zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama o sebe neznamena popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom. Zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur s DPH.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože prvostupňový súd konanie zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po prednesení argumentácie obsiahnutej v jeho vyjadrení zo dňa 25.10.2013, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Nebolo preukázané, že odporca zapríčinil svojím správaním späťvzatie žaloby. Navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zavinił zastavenie konania. Treba vziať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,66 Eur.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté účastníkmi v ostatných výrokoch. V týchto častiach uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinił, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zákonných ustanoveniach § 146 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. sa premietajú zákonné princípy, podľa ktorých náhrada trov zaťažuje stranu, ktorá v spore nebola úspešná, resp. účastníka, ktorý zavinił, že konanie muselo byť zastavené. Všeobecne platí, že náhrada trov sporového konania je ovládaná

zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16. júna 2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011-11).

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je povinný uhradiť jeho trovy. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zaviniel jeho zastavenie. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. však použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu), eventuálne tiež náhoda, a dôsledkom je vznik trov druhého účastníka. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. júla 2008 sp. zn. 3 MCdo 3/2007).

Odvolací súd podotýka, že navrhovateľ ako dominus litis využil svoje procesné právo a svojou žalobou inicioval začatie súdneho konania. Realizácia uvedeného práva však so sebou prináša aj procesnú zodpovednosť, v dôsledku ktorej, môže byť súdom rozhodujúcim vo veci zaviazaný na úhradu trov konania, ktoré vzniknú druhému účastníkovi, pokiaľ dôjde k zastaveniu konania jeho zavinením. Navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa dňa 31.10.2013 písomné podanie, ktorým vzal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ vzal svoj návrh späť nezávisle na správaní odporcu, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania odkazujúc na § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania procesne zaviniel zastavenie konania. Podľa judikatúry slovenských súdov, ak navrhovateľ vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 8. 2010, sp. zn. 5Sžo/173/2010).

K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal odpor (dňa 04.02.2013, č.l. 47) a vyjadrenie (dňa 25.10.2013, č.l. 77). Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 93,15 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v platnom znení vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 28.02.2014, režijný paušál 8,04 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.